

РЕШЕНИЕ

№ 1131

гр. П., 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., XIX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ангел Ташев

при участието на секретаря Наталия Димитрова
като разгледа докладваното от Ангел Ташев Гражданско дело №
20235220101890 по описа за 2023 година

Производството е образувано по постъпила искова молба от „И. Ф.“ ЕООД, ЕИК ****, с адрес: гр.София - 1408, р-н Т., ж.к. И. В., ул. „Б.“ № 17, ап.1, представлявано от Б. И. Н. – управител, чрез юрисконсулт А. С. Г., със съдебен адрес: гр. София - 1408, р-н Т., ж.к. И. В., ул. „Б.“ № 17, ап. 1, против С. В. П., ЕГН *****, с адрес: гр. П., ул. „Ц. С.“ № 8, ет. 4, ап. 9, с която се иска от съда да постанови решение, с което да признае за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 958,27 лева, от които 800 лева главница по предоставения кредит и 158,27 лева претендирана договорна/възнаградителна лихва за периода 14.03.2022 г. - 07.02.2023 г., ведно със законната лихва върху претендираната сума от датата на входиране на заявлението за издаване на заповедта за изпълнение – 13.03.2023 г. до пълното погасяване на дължимата сума, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 886/2023 г. по описа на РС П..

В исковата молба се твърди, че на 14.03.2022 г. между страните е възникнало валидно облигационно правоотношение по силата на Договор за предоставяне на кредит от разстояние № 377567, като ищцовото дружество е имало качеството на кредитодател, а ответникът кредитополучател. Договорът бил сключен при условията на ЗПФУР.

Сочи, че сключването на договора се извършвало въз основа на подробна информация, достъпна на уеб адрес: www.mmizaem.bg.. Подробно посочва каква е процедурата по сключването на договора от разстояние. Соци, че при кандидатстване ответникът е посочил следния телефонен номер: *** и следният имейл: veselin0676@abv.bg. Активирацият код е 6874.

Твърди, че в хода на кандидатстване кредитополучателят е изпратил снимка на личната си карта, от което било видно, че предоставените лични данни съвпадат. Доколкото нямало сигнал, че документът за самоличност е откраднат то било явно, че именно ответника е предоставил снимките.

По този начин кредитополучателят сключвал договора за предоставяне на кредит от разстояние, а кредитодателят му изпращал съобщение по телефон, с което го уведомява, че паричните средства са преведени по посочения от него начин.

Посочва, че на ответника е отпуснат кредит с главница в размер на 800 лева /шестстотин лева/. Съгласно чл.2, ал.2 от Договора предаването на сумата следва да бъде извършено по посочен от кредитополучателя начин. В случая тя е преведена по касово на каса на „Изи пей“ АД. Сочи, че в чл.4, ал.3, т.2 от Договора за кредит било уговорено, че кредитът ще бъде погасен на 11 вноски, от които първите 10 вноски в размер на 72,73 лева, а последната в размер на 72,70 лева, за периода 14.03.2022 г. - 07.02.2023 г. Цялото вземане за главница било падежирало, преди подаване на заявлението за издаване на заповедта за изпълнение.

Твърди, че при изплащане на вноските по кредита клиентът трябвало да преведе освен дължимата главница, още и договорна лихва, която била фиксирана и не търпяла изменения по време на договора. Лихвеният процент бил в размер на 40,15 %.. Претендира договорна/възнаградителна лихва за периода 14.03.2022 г. - 07.02.2023 г. в размер на 158,27 лева.

Сочи, че нямало плащания по договора за кредит. Били правено опити за свързване с ответника, но без успех.

Твърди, че подал на основание чл.410 ГПК Заявление за издаване на Заповед за изпълнение. РС П. образувал ч.гр.д. 886/2023 г. и по същото дело била издадена заповед за изпълнение, която била връчена по реда на чл.47, ал.5 ГПК. Поради тази причина депозирал и настоящата искова молба.

Претендира разноски. Сочи доказателства.

В проведеното съдебно заседание, при редовност на призоваването ищецът не се явява и не изпраща процесуален представител. Депозирал е молба, в която моли съда да уважи исковата претенция, като основателна и доказана. Моли съда, ако са налице условията за постановяване на неприсъствено решение да бъде поставено.

В срока по чл. 131 от ГПК, ответникът С. В. П. не депозира отговор на исковата молба.

В проведеното съдебно заседание, при редовност на призоваването ответникът не се явява и не изпраща представител. Не е депозирал искане делото да се разглежда в негово отсъствие.

Районен съд П., след като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, след като съобрази искането на ищеца за постановяване на неприсъствено решение по отношение на ответника, намира следното:

За да се постанови неприсъствено решение срещу ответника на първо място следва да са налице трите кумулативни предпоставки, визирани в разпоредбата на чл.238, ал.1 от ГПК, а именно - ответникът не е представил в срок писмен отговор, не се е явил в първото по делото открито съдебно заседание и не е направил искане делото да се разглежда в негово отсъствие. Съдът предвид данните по делото в тази насока намира, че са налице и трите предпоставки на чл. 238, ал. 1 от НПК.

На следващо място, за да се постанови неприсъствено решение следва, съгласно разпоредбата на чл.239, ал.1, т.1 от ГПК, на ответника да са му указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването му в съдебно заседание, което с оглед данните по делото също е сторено.

Районен съд П., XIX състав е бил сезиран с установителни иски, предявени по реда на чл.422 ГПК с правно основание чл.6 ЗПФУР, във вр. с чл.240, ал.1, ал.2 ЗЗД, във връзка с чл.79 ЗЗД, във връзка с чл.9 ЗПК.

От приложеното ч.гр.д. №886/2023 г. по описа на РС П. е видно, че по същото е издадена заповед за изпълнение за вземането, предмет на установителните иски, както и че същата е връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 ГПК. Настоящите иски са предявени в предвидения едномесечен срок, поради което са допустими.

На следващо място от посочените в исковата молба обстоятелства и представените към нея писмени доказателства – договор за предоставяне на кредит от разстояние № 377567 от 14.03.2022г.; общи условия за предоставяне на кредит от разстояние; платежни нареждания за извършени плащания от страна на „И. Ф.“ ЕООД; кореспонденция по повод сключване на сключване на договор за кредит от разстояние и др., предявените иски са вероятно основателни. При това положение са налице предпоставките предвидени в чл.238 и 239 ГПК за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника, поради което предявените иски следва да бъде уважени.

Предвид изхода на делото ответникът следва да заплати на ищеца и сторените от него разноси в общ размер от 300 лева, като според съда справедливото възнаграждение, което следва да се определи на процесуалния представител на ищеца е в размер на 150 лева. Останалата част от разноските са сторените в заповедното производство и дължимата ДТ за исковото производство.

Воден от горното и на основание чл.239, ал.2 ГПК РС П.

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на С. В. П., ЕГН *****, с адрес: гр. П., ул. „Ц. С.“ № 8, ет. 4, ап. 9, че съществува вземане в полза на ищеца „И. Ф.“ ЕООД, ЕИК ****, с адрес: гр.София - 1408, р-н Т., ж.к. И. В., ул. „Б.“ № 17, ап.1, представлявано от Б. И. Н. – управител, чрез юрисконсулт А. С. Г., със съдебен адрес: гр. София - 1408, р-н Т., ж.к. И. В., ул. „Б.“ № 17, ап. 1, за сумата в размер на 958,27 лева, от които 800 лева главница

по Договор за предоставяне на кредит от разстояние № 377567 от 14.03.2022 г. и 158,27 лева претендирана договорна/възнаградителна лихва за периода 14.03.2022 г. - 07.02.2023 г., ведно със законната лихва върху претендираната сума от датата на входиране на заявлението за издаване на заповедта за изпълнение – 13.03.2023 г. до пълното погасяване на дължимата сума, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 886/2023 г. по описа на РС П..

ОСЪЖДА С. В. П., ЕГН *****, с адрес: гр. П., ул. „Ц. С.“ № 8, ет. 4, ап. 9, **ДА ЗАПЛАТИ** на „И. Ф.“ ЕООД, ЕИК ****, сумата в общ размер от 300 лева, представляваща сторени разноси в производството.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване съгласно чл.239, ал.4 от ГПК, но на страните следва да се изпрати съобщение за постановяването му.

Съдия при Районен съд – П.: _____